

Współrzędne: Szerokość - 52.9059, Długość - 23.093948

Historia miejscowości Strabla, a wraz z nią kościoła, sięga początków XVI wieku i czasów kiedy ziemie te były własnością nadwornego lekarza królowej Bony, zwanego w Polsce Maciejem z Krajny (Crayny de Buseny). Pierwszy kościół został ufundowany przez następnego właściciela dóbr, Adama Turowskiego w roku 1617. Była to prawdopodobnie świątynia o konstrukcji murowanej z drewnianym sufitem nad nawą główną i przesklepionym prezbiterium, Przetrwała ona do 19 marca 1766r, kiedy to zawalił się cały fronton wraz z chórem. Około roku 1777, kościół zostaje odbudowany, przez Jana Henryka Klemma, nadwornego architekta hetmana Branickiego. Powstaje jednonawowa świątynia, na rzucie prostokąta z zachowaną półkolistą absydą, niezmienną pozostaje również zakrystia, która wraz z oryginalnymi renesansowymi drzwiami stanowi najstarszą, część kościoła.

We wnętrzu, w ołtarzu głównym znajduje się obraz/ikona Matki Bożej, zwanej "Wszecmocą Błagającą" otaczany szczególną czcią wiernych. Został on przywieziony do Strabli w okresie powstania pierwszego kościoła t.j.ok. 1617 r.

Przed kościołem znajduje się dwukondygnacyjna, klasycystyczna dzwonnica zbudowana w 1772 r.

Na placu przed zabudowaniami stoi kolumna, zwana słupem granicznym z 1774 roku, ufundowana przez starostę brańskiego Macieja Maurycego hr. Starzeńskiego.

Niedaleko kościoła zachowała się w znakomitym stanie, drewniana plebania zbudowana ok.1920 roku. Stare budynki należące do parafii zostały spalone w czasie I wojny światowej w 1915 r.

Zabytkowy kościół p.w. Wniebowstąpienia Pańskiego z 1617r wpisany jest do rejestru zabytków pod nr: 233 z 25.10.1966

Dzwonnica z 1779 r wpisana jest do rejestru zabytków pod nr: 309 z 26.11.1966